

[Helge Sander]

nogen, der har interesse i det, så synes jeg da, at samtalen, forbindelsen, kan fortsætte, indtil modtageren lægger røret på. Det vil jeg gerne foreslå at vi kigger lidt nærmere på. Dermed ville vi i hvert fald tilfredsstille den begrænsede kreds, som vi ved har interesse i disse forhandlinger.

I øvrigt tror jeg også, at hr. Poulsgaard kan glæde sig over, at tiden arbejder for dette forslag, som jeg dog lige skal nævne at vi ikke umiddelbart kan stemme for. Når jeg tror, at tiden arbejder for det, så er det, fordi vi jo, som det er alle bekendt, i øjeblikket nedlægger lysledere i lange baner. Når vi taler om hybridnet, så er det jo hele tiden tv, vi fokuserer på, men allerede i dag er der jo på mange linjer mulighed for at transmittere 30-36 radioprogrammer, og det er klart, at det kan man ikke udfylde fra Danmarks Radios side, selv om man gerne vil have en kanal mere. Så jeg kan ikke se rettere, end at når denne udbygning er kommet et skridt længere frem, så vil man også have mulighed for at transmittere f.eks. her fra Folketinget på en af disse kanaler.

Til slut vil jeg gerne anholde et ord, som hr. Poulsgaard bruger i sine bemærkninger til forslaget. Jeg tror, der står noget i retning af censur, og jeg synes ikke, man kan tale om, at journalistisk bearbejdning er censur.

Jeg vil ikke gå så vidt som hr. Jimmy Stahr og den konservative ordfører og kommentere indholdet af Fremskridtspartiets udsagn her fra talerstolen, men jeg vil nok generelt mene, at interessen for Folketinget bliver ikke mindre af, at der nu og da sker en journalistisk behandling, således at man får koncentreret de væsentlige ting, og sådan, at flertallet af landets befolkning har mulighed for at få de væsentligste nyheder herindefra.

Og så sluttelig: vi skal ikke pålægge Danmarks Radio at transmittere, men vi må vel sige, at der er en rimelig forventning om ude i befolkningen, at man transmitterer fra de store debatter, åbningsdebatten, afslutningsdebatten og de største og mest interessante diskussioner, der foregår herinde; men det gør man jo også i vid udstrækning i dag. Så jeg tror, at behovet nogenlunde er dækket, og som sagt: visse ting arbejder nok for hr. Poulsgaards tanker.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Indtil nu har hr. Helge Sander været den, der har været mest positiv, og det er jeg da ikke utilfreds med, det vil jeg gerne sige tak for.

Men jeg synes, at hr. Helge Sander skylder mig en forklaring på, hvor han finder ordet »censur«. Det er tilgiveligt, at man ikke får læst alt, men vi har ikke nævnt ordet »censur«, så jeg vil gerne have at vide, hvor i forslaget hr. Helge Sander har det fra.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF synes vi, at den tanke, der ligger bag dette forslag, ikke er så forkert. Det er nemlig rigtigt, at det kan være svært for vælgerne at få at vide, hvad de folketingsmedlemmer, som de har stemt herind, egentlig går og siger herinde i Folketinget. Og de, der skulle være interesseret i at følge os, ville så derved have en mulighed for at gøre det og gøre det i detaljer. Så på den måde kan jeg godt forstå forslaget, selv om jeg har svært ved at forstå, at der skulle være nogen mennesker overhovedet, der havde interesse i at høre os kværne sådan, som vi gør det meste af dagen, i radioen.

Hvis man lukkede helt op for radiotransmissioner, kunne der også ske det, at det skuespil, som foregår her i folketingssalen på en ret ubehagelig måde en gang imellem, når der er tv på, ville skærpes. Men man kunne på den anden side også håbe på, at det ville gøre debatten lidt mere relevant, end den af og til er. Så jeg vil sige, at der er både fordele og moddele ved forslaget.

Det, der derimod taler væsentligt imod forslaget – og det er for mig væsentligt – det er, at det slet ikke er kulturministeren, der skal blande sig i programlægningen i Danmarks Radio. Det skal han ikke, vi har Radiorådet til det i dag; og det skal han heller ikke, når vi får den nye bestyrelse for Danmarks Radio.

Men jeg ville i hvert fald være interesseret i, at den nye bestyrelse og det programråd, der bliver nedsat engang, ville interessere sig for at bringe noget mere herinde fra Folketinget, end man gør nu.

Nu kan man høre Radiotninget, og det er nogle gange spændende, nogle gange kedeligt og nogle gange noget uendelig teknisk og indbyrdes snak, som det må være svært for